

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 12. maj 1965 fremsattes i Folketinget forslag til lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. Folketingstidende 1964-65, tillæg A, sp. 2357 ff., og Folketingets forhandlinger, sp. 5019 ff. Efter at være underkastet 1. behandling (Folketingets forhandlinger, sp. 5434 ff.) henvistes forslaget til et udvalg, hvis arbejde imidlertid ikke blev afsluttet inden folketingsårets udløb. Udvalget afgav beretning den 28. september 1965 (Folketingstidende, tillæg B, sp. 1217 ff.). I det følgende folketingsår blev lovforslaget den 6. oktober 1965 genfremsat i uændret skikkelse, jfr. Folketingstidende, tillæg A, sp. 281 ff., og Folketingets forhandlinger, sp. 37. Efter at have gennemgået 1. behandling (Folketingets forhandlinger, sp. 481 ff.) blev forslaget på ny henvist til udvalgsbehandling. Heller ikke i dette folketingsår blev arbejdet bragt til afslutning, men udvalget afgav beretning den 26. maj 1966 (Folketingstidende, tillæg B, sp. 1185 ff.).

Det nu foreliggende lovforslag svarer i princippet til de tidligere fremsatte lovforslag, men der er indarbejdet en del ændringer, der overvejende er af teknisk karakter. Udkast til en betydelig del af disse er tidligere af finansministeren fremsendt til folketingsudvalget og er optrykt i beretningen af 26. maj 1966, medens de øvrige ændringer er foretaget på grundlag af det fortsatte arbejde med lovforslaget.

I bemærkningerne til de enkelte paragraffer er der nærmere redegjort for de ændringer, der er foretaget i forhold til de tidligere fremsatte lovforslag. Som bilag til bemærkningerne er optrykt en oversigt over ændringerne.

Som de tidligere fremsatte lovforslag indeholder forslaget bestemmelser om en almindelig omsætningsafgift baseret på den afgiftsform, der benævnes *merværdiafgift* eller værditilvækstafgift. Det er tanken, at en sådan afgift skal afløse den nugældende almindelige omsætningsafgift, der er en såkaldt engrosledsafgift.

Lovforslaget bygger på den „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“, som finansministeriet afgav i december 1964. Det svarer i det væsentlige til den skitse til de centrale løvbestemmelser for en merværdiafgift, som er optaget i den nævnte redegørelse.

Under en merværdiafgift opkræves afgift i alle omsætningsled. Dette medfører imidlertid ikke nogen dobbeltbeskatning, fordi den enkelte erhvervsvirksomhed kun svarer afgift af den merværdi, som tilføres en vare i virksomheden. Summen af

merværdierne i de enkelte omsætningsled, som en vare passerer på sin vej fra producent til forbruger, udgør varens forbrugerpris, og den samlede afgiftsbelastning for en vare vil derfor svare til afgiften beregnet af varens pris ved salg til forbrugeren.

Opgørelsen af det afgiftsbeløb, som den enkelte virksomhed skal indbetale til staten, kan i praksis ske ved, at virksomheden for hver afgiftsperiode opgør summen af de af salget opkrævede afgiftsbeløb (udgående afgift) og herfra trækker summen af de afgiftsbeløb, som er opkrævet af virksomhedens leverandører (indgående afgift).

Det er en sådan opgørelsesmåde, der ligger til grund for lovforslagets bestemmelser om opgørelse af virksomhedernes afgiftstilsvær.

I den ovenfor nævnte „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“ er det anført, at en afgift efter merværdisystemet rummer store muligheder for at gøre den generelle forbrugsbeskatning neutral. Ved neutralitet forstås kort udtrykt, at beskatningen ikke i sig selv påvirker erhvervsvirksomhedernes og forbrugernes dispositioner. Det er samtidig fremhævet i redegørelsen, at det afhænger af den nærmere udformning af reglerne for afgiften, i hvilket omfang den fulde neutralitet opnås. For at opnå fuld neutralitet må afgiften i princippet omfatte alle varer og tjenester, ligesom alle produktions- og handelsled må inddrages under afgiften. Endvidere må der være fuld fradragsret for indgående afgift på virksomhedernes indkøb, herunder også af maskiner, bygninger og andre driftsmidler.

Ved lovforslagets udarbejdelse har man lagt vægt på at udforme bestemmelserne således, at afgiften så vidt muligt bliver neutral. Den fuldstændige neutralitet i alle relationer er dog ikke mulig at opnå i praksis, bl. a. fordi reglerne må udformes på en sådan måde, at administrative hensyn for såvel erhvervslivet som for det offentlige tilgodeses.

Den afgørende forskel mellem den gældende almindelige omsætningsafgift og merværdiafgiften er, at den gældende afgift kun opkræves i et enkelt omsætningsled, normalt ved afsætningen fra producent eller grossist til detailhandler, medens merværdiafgiften opkræves af alle omsætningsled, som hver for sig indbetaler deres part af det afgiftsbeløb, som hviler på de færdige varer.

Desuden adskiller den foreslåede merværdiafgift sig fra den gældende engrosledsafgift ved at omfatte en langt større del af forbruget. Engrosledsafgiften omfatter således kun varer, og store vareområder er endda undtaget fra afgiften, bl. a. alle levnedsmidler. Efter forslaget omfatter merværdiafgiften alle varer og tillige en lang række tjenesteydelser.